

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cîvîrjic Vitali.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.01.2017 - 12.04.2017;
2. Instanța de apel: 13.06.2017 - 28.11.2017;
3. Instanța de recurs: 26.03.2018 - 25.04.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 aprilie 2017, Cîvîrjic Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin decizia Curții de Apel Comrat din 03 iulie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 4 ani.

Prin aceeași sentință, Cîvîrjic Vitali a fost achitat pe învinuirea în baza art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal pe episodul de prelucrare a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului în privința substanței narcotice „marijuană” cu masa de 15,02 grame și pe episodul de prelucrare și păstrare a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului în privința substanței narcotice „rașină de cannabis” cu masa de 0,08 grame, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cîvîrjic Vitali, a fost pus sub învinuire pentru faptul că deținându-se în Penitenciarul nr.5 din or.Cahul, în celula nr.50, postul nr.3, blocul de regim nr.2, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, de la persoane nestabilite, a primit substanțe narcotice, pe care le-a prelucrat și le-a pregătit pentru

întrebuințare, fără scop de înstrăinare, pe care le-a păstrat până la data de 15 decembrie 2015, ora 08.50, când au fost depistate și ridicate de la ultimul, în urma controlului inopinat, efectuat de către colaboratorii Penitenciarului nr.5.

Conform raportului de expertiză chimică nr.9385 din 23.12.2015, s-a constatat că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde în cantitate de 15,02 grame, ridicată de la V.Cîvîrjic, reprezintă marijuana, care constituie substanță narcotică în proporții mari, depunerile de substanță de culoare cafenie-închisă de pe pereții interiori a dopului din lemn găurit, în cantitate de 0,08 grame, reprezintă rășină de cannabis, ce constituie substanță narcotică în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului V.Cîvîrjic, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu s-a dovedit faptul că inculpatul ar fi păstrat asupra sa 15,02 grame de marijuana; - instanța nu a reținut declarațiile martorilor: - V.Platon, care a relatat că nu a văzut ca de la inculpat să fi fost ridicate careva substanțe narcotice, sau alte obiecte interzise; - V.Țurcan, care a declarat că nu ține minte dacă ar fi examinat cazul dat și ar fi întocmit careva acte; - A.Voicu, care a explicat că a asistat la efectuarea percheziției inculpatului și că pachetul ridicat de la ultimul nu a fost sigilat; - V.Tecuci, care a confirmat că în urma efectuării percheziției din mîina inculpatului a fost ridicată o seringă, în care se afla masa vegetală de culoare verde; - instanța a lăsat fără apreciere declarațiile inculpatului, care a enunțat că efectuarea percheziției a avut loc cu încălcări de procedură, deoarece a avut loc când dânsul se afla culcat la podea, în lipsa translatorului, de la el nimic nu s-a ridicat și nu s-a împachetat și sigilat, dânsul nefiind consumator de droguri; - efectuarea percheziției a avut loc cu încălcarea prevederilor art.131 Cod de procedură penală, deoarece obiectele ridicate nu au fost împachetate și sigilate, pe când potrivit concluziei din raportul de expertiză, rezultă că pentru expertizare au fost puse la dispoziție expertului 2 pachete sigilate; - în procesul-verbal nu este indicat în ce mod a fost sigilată și ridicată seringă, și unde a fost transmisă spre păstrare; - lipsa intenției inculpatului de a păstra ilegal substanțe narcotice, se deduce și din concluziile expertizei medico-legale din 28.12.2015, prin care s-a constatat că în sângele și urina lui V.Cîvîrjic nu au fost depistate urme de cannabis, iar în absența faptului consumului substanțelor narcotice, lipsește și intenția de a le păstra; - ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a fost adusă la cunoștință inculpatului în lipsa translatorului, pe când acesta nu posedă limba de stat, iar în ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit, partea acuzării nu a indicat litera din articolul și aliniatul în baza căreia a încadrat acțiunile inculpatului.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat de avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cîvîrjic Vitali a fost achitat pe învinuirea în baza art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel reținând faptul că la examinarea cauzei în instanța de apel probe noi nu au fost administrate, dar la cererea procurorului și părții apărării, cercetând suplimentar probele administrate în prima instanță și anume, procesele-verbale din 15.12.2015 de autosesizare în conformitate cu prevederile art.262 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală,

în care se indică că în timpul efectuării percheziției, angajatul Penitenciarului nr.5- Bivol a depistat substanțe narcotice, de cercetare la fața locului a celulei nr. 5, a postului nr.3, a blocului de regim nr.2 și de percheziție din 15.12.2015 din celula nr.5, a postului nr.3, a blocului de regim nr.2 a Penitenciarului nr.5, or.Cahul, unde sub pat a fost depistat și ridicat un muștuc din lemn, în formă cilindrică, confecționat manual, cât și nouă lei, fiind adus la cunoștință și semnat de V.Platon, cât și de V.Cîvîrjic, de ridicare din 15.12.2015 a unui tub din lemn de culoare cafenie, cu găuri și un tub din plastic gradat (seringă) în interior cu masă vegetală uscată de culoare verde, de audiere a martorilor la urmărirea penală A.Voicu, I.Panaite, V.Tecuci, V.Edlicica din 15.12.2015, L.Balan, S.Botnari, V.Platon din 02.03.2016, rapoartele de expertiză medico-legală nr.454, 455 din 28.12.2015 și 30.12.2015, de expertiză chimică nr.9385 din 23.12.2015, cât și declarațiile martorilor date în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță A.Voicu, V.Țurcan, V.Tecuci, V.Platon, a concluzionat că probele prezentate nu confirmă vinovăția inculpatului V.Cîvîrjic de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță incorect a determinat circumstanțele de fapt și eronat a interpretat normele de drept privind învinuirea adusă inculpatului, deoarece infracțiunea ce i se incriminează acestuia este comisă în flagrant la data de 15.12.2015, V.Cîvîrjic fiind recunoscut în calitate de bănuit abia la 27.04.2016, ordonanță ce i-a fost adusă la cunoștință în lipsa unui traducător, pe când acesta nu posedă limba de stat, apoi recunoscut în calitate de învinuit prin ordonanța din 21.07.2016, fiind învinuit doar în baza art.217 alin.(3) Cod penal, ceea ce confirmă faptul că inculpatului i-a fost înaintată o învinuire neclară și neconcretă, prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare. În acest sens, instanța a reținut prevederile art.6 CEDO menționând că, orice acuzație adusă persoanei trebuie să fie clară, concretă și să se bazeze pe probe, situație ce nu se desprinde în prezenta cauză.

Totodată, instanța de apel a constatat că este justă soluția primei instanțe în partea achitării inculpatului pe capătul de acuzare, referitor la prelucrarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului în privința substanței narcotice „marijuană” cu masa de 15,02 grame și referitor la prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în privința substanței „rašină de cannabis” cu masa de 0,08 grame, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, deoarece prelucrarea constă în acțiunea de modificare a plantelor (uscarea, curățarea de impurități, mărunțirea etc.), în vederea stocării și utilizării lor ulterioare, adică aceasta presupune obținerea unei materii prime sau a unui produs finit cu efect narcotic prin modificarea unui material care conține substanțe narcotice, astfel rașina de cannabis se formează ca rezultat al folosirii marijuanei, pe când din probele administrate s-a dovedit că inculpatul nu este consumator de droguri, iar obiectul pe care a fost găsită rașina de cannabis nu a fost depistat asupra lui V.Cîvîrjic, ci în camera în care acesta se deținea împreună cu alte persoane.

Subsidiar, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a stabilit ca fiind demonstrată săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal, adică păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari fără scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în privința substanței narcotice „marijuană” cu masa de 15,02 grame, deoarece din materialele dosarului nu se poate deduce cert că acesta

ar fi săvârșit careva acțiuni îndreptate spre comiterea acestei infracțiuni, fiindcă în cadrul percheziției nu a fost respectată procedura prevăzută de art.131 alin.(5), 260-261 Cod de procedură penală și anume, nu se desprinde de cine și la ce moment a fost realizată împachetarea și sigilarea, cât și aplicarea semnăturii pe pachetul cu obiectul ridicat în urma efectuării percheziției la 15.12.2015, în celula nr.5, a postului nr.3, a blocului de regim nr.2 a Penitenciarului nr.5, or.Cahul. Deși martorii A.Voicu și V.Tecuci invocă că asupra lui V.Cîvîrjic a fost depistată substanță narcotică într-un tub de plastic și că substanța respectivă a fost ridicată de colaboratorii penitenciarului și ulterior predată ofițerului de urmarire penală, însă din declarațiile lor nu rezultă că această substanță a fost împachetată în modul prevăzut de lege, la momentul ridicării, până a fi transmisă ofițerului de urmărire penală, unde aceasta s-a păstrat și în ce mod, și dacă acestuia din urmă i s-a transmis obiectul împachetat, sigilat și semnat. Faptul dat nu a putut și confirmat de nici un martor care au participat la efectuarea percheziției, iar potrivit declarațiilor deținuților care erau într-o celulă cu V.Cîvîrjic, cât și ale inculpatului, rezultă că în urma percheziției nu a fost ridicat nimic, iar în cazul că ar fi fost ridicat careva obiect, acesta urma a fi împachetat, sigilat în prezența inculpatului, cu respectarea procedurii stabilită normele enunțate supra, cu transmiterea ulterioară către ofițerul de urmărire penală, ceea ce nu a fost făcut, din care motiv procesul-verbal urmează a fi exclus ca probă, potrivit art.93 Cod de procedură penală.

Instanța a menționat că atâta timp, cât probele nu au fost dobândite în modul stabilit de lege, nu se confirmă faptul că au fost ridicate la fața locului și anume, de la persoana acuzată, că s-a păstrat integritatea acestora, cât și nu au fost înlăturate dubiile cu privire la modul de păstrare a acestora, că nu ar fi fost schimbate, nu poate fi formată concluzia despre vinovăția lui V.Cîvîrjic de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat eronate concluziile primei instanțe, precum că legea nu stabilește obligativitatea organului de urmărire penală de a împacheta și sigila obiectele ridicate, pe când acest lucru este obligatoriu, că împachetarea obiectelor ridicate a fost făcută ulterior, deoarece într-adevăr din raportul de expertiză chimică reiese că obiectele supuse examinării au fost prezentate ambalate în două pachete de polietilenă, dar nu rezultă la ce etapă a fost realizată împachetarea, când au fost sigilate și semnate, astfel că, potrivit jurisprudenței CEDO, omisiunile și erorile organului de urmărire penală în cazul dat urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Incorectă a fost considerată de instanța de apel și constatarea făcută de prima instanță că acțiunea de percheziție efectuată de lucrătorii penitenciarului nu s-a făcut în conformitate cu art.131 Cod de procedură penală, ci în conformitate cu pct.5 și 271 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, pct.5 din Legea nr.1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, Codul de executare și art.273 Cod de procedură penală, deoarece administrația instituțiilor penitenciare este împuternicită să percheziționeze deținuții, controlul și percheziția deținuților, încăperilor, pot fi efectuate atât planic, cât și inopinat, în modul stabilit de actele normative, însă la efectuarea căreia persoanele trebuie să respecte prevederile art.93, 131 Cod de procedură penală.

Ma mult, instanța de apel a reținut că în procesul-verbal de cercetare la fața locului s-a indicat că în urma percheziției nu a fost ridicat nimic, inculpatul nu recunoaște faptul

că ar fi fost ridicate de la el careva obiecte, iar din materialele dosarului nu se desprinde dacă obiectele ridicate ar fi fost împachetate, sigilate și ștampilate. Deși, prima instanță a indicat că obiectele depistate în cadrul percheziției inopinate au fost ridicate de la colaboratorii penitenciarului de către ofițerul de urmărire penală V.Țurcan, însă această circumstanță nu exclude dubiile că obiectele ar fi putut fi schimbate și că acesta le-ar fi primit împachetate, sigilate, cu semnătura plasată pe pachet, iar prin faptul că expertul le-ar fi primit împachetate, nu se demonstrează cert că acestea ar fi fost împachetate la momentul ridicării.

În concluzie, instanța de apel a reținut că partea acuzării nu a demonstrat prin probe incontestabile faptul păstrării substanței narcotice - marijuana de către V.Cîvîrjic, acesta urmând a fi achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că incorect instanța de apel a considerat că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare prin faptul că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 27.04.2016 i-a fost adusă la cunoștință în lipsa translatorului și că în ordonanța în calitate de învinuit din 21.07.2016 lipsește litera din aliniatul normei penale în baza căreia au fost încadrate faptele inculpatului, deoarece ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit este tradusă în limba rusă, iar neindicarea literii în ordonanța de punere sub învinuire este o greșeală nesemnificativă, ce nu poate duce la nulitatea actului procedural, deoarece în textul învinuirii au fost indicate semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, iar în procesul-verbal de audiere a învinuitului, cu participarea avocatului și traducătorului, s-a indicat că audierea se petrece în legătură cu înaintarea învinuirii în baza art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal, astfel că învinuirea adusă a fost una clară și concretă; - incorect instanța de apel a conchis că percheziția a avut loc contrar prevederilor art.131 Cod de procedură penală, deoarece normele în conformitate cu care a fost efectuată percheziția art.75, 271 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, pct.5 din Legea nr.1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, art.273 Cod de procedură penală, nu prevăd obligativitatea de a respecta procedura de ridicare a obiectelor ca în cazul procedurii penale; - inculpatul nu a obiectat întocmirea procesului-verbal și fixarea datelor, nu a făcut nici o observație sau obiecție în legătură cu ridicarea din mîna stîngă a substanțelor narcotice, dar a semnat procesul-verbal, pe care nu l-a contestat nici în cadrul urmăririi penale, nici la finisarea urmăririi penale, din care motiv acesta nu poate fi considerat nul, potrivit art.94, 251 Cod de procedură penală; - instanța nu a dat apreciere corespunzătoare declarațiilor martorilor A.Voicu și V.Tecuci, care au relatat că asupra lui V.Cîvîrjic a fost depistată substanța narcotică într-un tub de plastic, care a fost ridicată de către colaboratorii penitenciarului la 15.12.2015 la sfârșitul controlului inopinat, care a început la ora 08.50, ulterior predată ofițerului de urmărire penală V.Țurcan în aceeași zi la ora 11.20.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului rezultă că procurorul invocă ca temei de recurs art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de aceasta, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Raportând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală cu textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că motivul, invocat de procuror este neîntemeiat, deoarece hotărârea instanței de apel prin care a fost admis apelului avocatului în numele inculpatului cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care ar fi afectat soluția instanței.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Potrivit conținutului recursului, procurorul nu este de acord cu faptul că, pronunțând decizia de achitare în privința inculpatului, instanța de apel a exclus ca probă procesul-verbal de percheziție, pe motiv că acesta a fost efectuat contrar prevederilor art.131 Cod de procedură penală, pe când normele în conformitate cu care a fost efectuată percheziția - art.75, 271 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, pct.5 din Legea nr.1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, art.273 Cod de procedură penală, nu prevăd obligativitatea de a respecta aceleași proceduri în cazul procedurii penale.

Colegiul penal reține că, instanța de apel făcând trimitere la prevederile art.93, 131 alin.(5), 260-261 Cod de procedură penală, just a exclus ca probă procesul-verbal de percheziție din următoarele considerente.

Percheziția este un act procedural - destinat căutării și ridicării unor obiecte care conțin sau poartă urme ale unei infracțiuni, a corpurilor delictive, a înscrisurilor, fie cunoscute, fie necunoscute organului de urmărire penală, dar care pot servi la aflarea adevărului. Percheziția face parte din procedeele de investigație, din activitatea „de strângere a mijloacelor de probă cunoscute și descoperire a altor mijloace de probă”. Importanța percheziției este determinată de faptul că, în multe împrejurări, ea devine decisivă în soluționarea cauzei penale, prin obținerea de probe absolut necesare stabilirii faptelor sau împrejurărilor în care a fost săvârșită o faptă.

Prin urmare, în cazul în care în urma percheziției s-au ridicat obiecte și documente, acestea urmează a fi enumerate obligatoriu în procesul-verbal sau în lista acestora, ce este anexată la procesul-verbal, indicându-se exact numărul, măsura, cantitatea, elementele lor caracteristice și, pe cât de posibil, valoarea lor. Obiectele și documentele ridicate, trebuie, pe cât de posibil și necesar, să fie împachetate și sigilate chiar la locul percheziției, ceea ce se consemnează în procesul-verbal, deoarece depistarea și ridicarea mijloacelor, adică a obiectelor a căror deținere este interzisă (arme de foc, muniții, substanțe narcotice, stupefiante), ulterior acestea pot servi la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, precum și la constatarea vinovăției.

Astfel, partea acuzării corect a făcut trimitere că percheziția a fost efectuată în baza art.75, 271 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, pct.5 art.9 din Legea

nr.1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, art.273 Cod de procedură penală, și că procesul-verbal de percheziție corporală din 15.12.2015 efectuată în privința lui V.Cîvîrjic privind depistarea și ridicarea unui tub din plastic cu masa vegetală de culoare verde, a servit temei de sesizare a organului de urmărire penală de bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal și respectiv, de începere a urmăririi penale, însă acesta nu poate constitui ca mijloc de probă în confirmarea vinovăției inculpatului, deoarece persoana ce a efectuat percheziția urma să țină seama de prevederile art.131, 260-261 Cod de procedură penală, fiindcă obiectele sau înscrisurile trebuie identificate prin prezentarea lor persoanei de la care sunt ridicate și care asistă pentru a fi numerotate după care trebuie însemnate spre neschimbare, apoi împachetate, etichetate și sigilate, întru a exclude în vederea tuturor suspiciunilor, ce pot apărea ulterior.

Potrivit prevederilor art.93 alin.(2) în coroborare cu art.94 Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Astfel, pe motivele reținute supra, instanța de apel just a exclus ca probă în confirmarea vinovăției inculpatului procesul-verbal de percheziție corporală din 15.12.2015, concluzionând că nu a fost stabilit cert obiectele ridicate la fața locului, la ce etapă a fost realizată împachetarea, întru a exclude faptul că obiectul ridicat nu a putut fi schimbat și că s-a păstrat integritatea acestuia, și că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Lipsită de temei este și afirmația recurentului, precum că inculpatul nu a obiectat întocmirea procesului-verbal și fixarea datelor, nu a făcut nici o observație sau obiecție în legătură cu depistarea și ridicarea substanțelor narcotice, dar a semnat procesul-verbal, pe care nu l-a contestat nici în cadrul urmăririi penale, nici la finisarea urmăririi penale, din care motive acesta nu poate fi considerat nul, potrivit art.94, 251 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu a constatat nulitatea procesului-verbal de percheziție, dar nu l-a admis ca probă în confirmarea vinovăției lui V.Cîvîrjic, pe motiv că a fost întocmit contrar prevederilor art.131, 260-261 Cod de procedură penală. Mai mult că, prin raportul de expertiză medico-legală nr.454 din 21.12.2015, s-a constatat că în probele de sânge și urină, prelevate de la V.Cîvîrjic, nu s-au depistat canabinoizi - compuși chimici narcotici activi al canabisului. Anume din acest motiv V.Cîvîrjic a fost achitat de prima instanță pentru prelucrarea, păstrarea substanței narcotice „rašină de cannabis” cu masa de 0,08 grame, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, în această parte sentința nefiind contestată de procuror. Totodată, se atestă că din procesul-verbal privind finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor spre cunoștință din 23.12.2016, rezultă că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a solicitat încetarea procesului penal pe motiv că lipsesc probe în confirmarea învinuirii (f.d.123 v.1).

Neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare declarațiilor martorilor A.Voicu și V.Tecuci, care au relatat că asupra lui V.Cîvîrjic a fost depistată substanță narcotică într-un tub de plastic, care a fost ridicată de către colaboratorii penitenciarului la 15.12.2015 la sfârșitul controlului inopinat, care a început la ora 08.50, ulterior predată ofițerului de urmărire penală V.Țurcan în

aceiași zi la ora 11.20, deoarece asupra argumentului dat instanța de apel s-a expus motivat și detaliat, reținând că obiectele depistate în cadrul percheziției inopinate au fost ridicate de la colaboratorii penitenciarului de către ofițerul de urmărire penală, V.Țurcan, dar această circumstanță nu exclude dubiile că obiectele ar fi putut fi schimbate și că acesta le-ar fi primit împachetate, sigilate, cu semnătura plasată pe pachet, iar prin faptul că expertul le-a primit împachetate, nu se demonstrează cert că acestea ar fi fost împachetate, sigilate și semnate la momentul ridicării lor. Mai mult că, din raportul de expertiză nr.9385 din 23.12.2015, rezultă că pe pachete este semnătura doar a lui V.Țurcan, prin urmare instanța de apel just a reținut că procurorul nu a prezentat probe incotestabile că substanța narcotică depistată și ridicată ar fi fost împachetată și sigilată la momentul ridicării și că integritatea acesteia a fost păstrată.

Tot în acest context, instanța de recurs reține declarațiile martorilor date în ședința de judecată: - V.Țurcan, care a declarat că toate pachetele se sigilează la fața locului, însă pe acest caz nu-și amintește dacă a fost ceva sigilat, el personal nu a ridicat seringă, dar și în procesul-verbal de cercetare la fața locului este indicat că nu a fost ceva ridicat, translator nu a fost prezent (f.d.171-172 v.1); - V.Tecuci, care a relatat că nu ține minte dacă el sau persoanele care au efectuat controlul a împachetat sau nu obiectul ridicat (f.d.173-174 v.1); - A.Voicu, care a declarat că nu ține minte cantitatea substanței depistate, nu-și amintește cine din colaboratori a găsit muștucul și cine a luat pachetul și nu cunoaște dacă acesta a fost împachetat (f.d.169-170 v.1); - V.Platon, care a explicat că în urma percheziției nu au fost depistate substanțe narcotice, a văzut că V.Cîvîrjic a fost pus la pământ și a fost percheziționat, dar nu a văzut să fi fost ridicate de la el substanțe narcotice, el fiind în celulă când s-a efectuat percheziția (f.d.48, 175 v.1).

Nu poate fi reținută nici afirmația recurentului, precum că nu a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, acesuia fiindu-i înmănată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț în limba pe care o posedă, deoarece potrivit ordonanței date, aceasta este întocmită în limba de stat, pe care inculpatul nu o posedă și pe care acesta a refuzat să o primească (f.d.73 v.1). Într-adevăr, în materialele cauzei există traducerea ordonanței în limba rusă, însă din textul acesteia nu rezultă că i-a fost înmănată lui V.Cîvîrjic, ordonanța nefiind semnată de către acesta din urmă, avocat și ofițerul de urmărire penală (f.d.103 v.1).

Astfel, reținând jurisprudența Curții europene, instanța de apel corect a indicat că omisiunile și erorile organului de urmărire penală, în cazul dat, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Consecvent, instanța de recurs reține că, cauza penală la care a făcut referire recurentul în recurs - nr.1ra-650/17, nu are aplicabilitate speței în cauză, deoarece circumstanțele cauzei nu sunt similare speței date, or, în cauza la care se face referire, din procesul-verbal rezultă numărul obiectelor ridicate - 21 la număr, denumirea acestora Magtech, calibrul de 9 mm Luger, pe când din speța supusă judecării nu rezultă cert ce substanță s-a ridicat și cantitatea acesteia.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Cîvîrjic Vitali, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu